JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLIV. ZATURDAG den 16den FEBRUARY 1856. No. 7.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 February 1856.

NAMENS den heer Gouverneur a. i. wordt hierby bekend gemaakt, dat eene commissie uit den Kolonialen Raad op Woensdag, den 20 dezer, des middags te 12 ure, ten Gouvernementshuize, binnen het fort Amsterdam zal zitting nemen tot het aanhooren der bezwaren tegen de rekeningen van het 1 percent patentregt over het 4de kwartaal 1855, ten einde daarover te beslissen.

Den belanghebbenden wordt intusschen de gelegenheid verschaft om van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, ter Administratie van financien inzage te nemen van hunnen aanslag in bovengemelde belasting.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1856.

No. 13. Jan. 24. van het slavenmeisje *Eustaquia Felici*, oud 1 jaar, dochter van *Merced*, toebehoorende aan *Lodewyk Moors*.

„ 14. „ 31. van de slavin *Hortans*, oud 32 jaren, dochter van *Rephaëla*, toebehoorende aan de weduwe *Isaac Kikkert*.

TWEEDE AFKONDIGING.

1856.

No. 15. Febr. 4. van de slavin *Anthonia*, oud 27 jaren, dochter van *Dornaire*, toebehoorende aan *George Leon*.

„ 16. „ 5. van het slavenmeisje *Anna Margaritha*, oud 8 maanden, dochter van *Hendrietta*, toebehoorende aan *Leonora Maria Tranti*.

„ 17. „ „ van de slavin *Evelina*, oud 28 jaren, dochter van *Powlonia*, toebehoorende aan *Anna Elisabeth Brown*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

De nadering van Britsch-Indië tot Engeland. Het merkwaardigste feit van onzen tyd is, dat elke dag Indië nader by Engeland brengt. In de eerste jaren dezer eeuw verwachtten de koopliëden van Calcutta, de Palmers, de Alexanders, de Fergussons, de Downies, zelden een antwoord op hunne brieven vóór den afloop van een jaar. In het gewigtigst en gevaarlykst tydperk van het Britsch Indische ryk, toen Napoleon zich in Egypte bevond, als aan het eerste rustpunt op zynen weg naar Indië, beklaagde zich lord Wellesley, de gouverneur generaal, by den minister in Engeland, dat hy sedert zeven maanden geene berigten uit het moederland had ontvangen. *Dertig* jaren geleden vereenigden zich de ingezetenen van Calcutta in het stadhuis en bragten by inteekening eene groote som by elkander, die als eene gratificatie zoude gegeven worden aan den eersten scheepsgezagvoerder, die brieven uit Engeland in *zeventig* dagen naar Indië zoude brengen. *Twaalf* jaren geleden, bragt de P. en O. Compagnie de brievenpakketten in 45 dagen aan, en nu hebben wy meestryds van Londen berigten te Calcutta, die slechts 25 dagen oud zyn.

Maar verbeteringen wekken slechts het verlangen op naar nog grooter verbeteringen, en het is gelukkig, dat de omstandigheden beloven, onze stoutste hoop spoedig te vervullen. Deze verwachting vindt hare grond in twee feiten, die ten innigste met de belangen van Indië verbonden zyn.

Het eerste is de spoorweg door Egypte.— Men had reeds de zekerheid, dat de lyn van Alexandrië naar Cairo tegen medio 1855 zoude voltooid zyn, en de pacha heeft nu besloten het tweede gedeelte der lyn, dat van Cairo naar Suez, dadelyk te beginnen. Men verwacht de voltooyng daarvan binnen de 18 maanden tyds, hetgeen niet te veel verwacht is, daar men geene rivieren, gelyk b. v. de Nyl, op het eerste gedeelte te overbruggen heeft.

Wanneer de lyn van Alexandrië naar Suez voltooid is, dan is, zelfs voor zieken en kinderen, elke hinderpaal tegen de zoogenaamde landreis, uit den weg geruimd, en de eenige hinderpaal, die dan nog blyft bestaan, is de hooge vracht, die P. O. Compagnie met ... dient te verminderen, om een veel grooter getal passagiers te krygen. Zy kan vermindering toestaan, en door het grooter getal passagiers en goederen, dat zy dan transporteert, en door den geringeren prys, dien zy in de Roode Zee voor hare kolen zal te besteden hebben, daar die door den spoorweg met 40 procent vermindert.

De reis van Suez naar Alexandrië zal slechts 24 uren duren en de kosten voor dien doortogt ook met de helft verminderen. By de zoogenaamde overlandreis moeten drie trajekten per spoorweg gedaan worden, van Alexandrië naar Suez, en van Bombay naar Calcutta. De spoorweg van Calais naar Marseille is voltooid; die van Alexandrië naar Suez zal het binnen de 18 maanden zyn, en er bestaat veel hoop, dat de spoorweg van Bombay naar Allahabad spoedig zal kunnen bereden worden. Wanneer al de gedeelten der reis, die over land moeten gedaan worden, met rails zullen belegd zyn, dan zal de reis geheel over land van Londen naar Calcutta 25 dagen duren, en met behulp van krachtige stoombooten in 20 dagen volbragt worden.

De tweede belangryke zaak is de electrische telegraaf, die met spoed de kusten van Indië nadert. De kabel tusschen Varna en Balaklava (400 myles) is de langste, die men tot nu toe gelegd heeft, en men weet thans, dat men dien zonder hinder op elke lengte leggen kan. De electrische communicatie door den Oceaan is dus veroverd, en biedt minder zwarigheden aan, dan die over land. Binnen weinige maanden zullen reeds twee lynen bestaan van Londen naar Alexandrie, de eene over Konstantinopel, de andere over Genua, Sardinie en Malta. In dien tyd zal de telegraaf van Alexandrie naar Suez lang gereed zyn, en het zoude wel vreemd wezen, indien de regering, die in Britsch Indie in minder dan twaalf maanden drie duizend mylen telegraaf daargesteld heeft, niet in staat ware, die lyn tot Kurrachie te vervolgen. Het vooruitzigt eener directe en dagelyksche communicatie tusschen Londen en Calcutta behoort dus reeds niet meer tot de mogelykheden of waarschynlykheden, maar tot de zaken, waarvan men het zekere vooruitzigt heeft. Wy hebben vroeger reeds den 1sten January 1860 genoemd, als den eersten dag, dat men binnen eenige uren berigten tusschen de beide hoofdsteden zal ontvangen, maar onze landgenooten beginnen reeds ongeduldig te worden en verlangen naar een vroeger tydstip.

Genotvol zal die dag inderdaad zyn, en hy kan dus niet te vroeg komen. Wanneer wy binnen 24 uren van onze bloedverwanten in het moederland berigten ontvangen kunnen, dan zal Indië niet meer, als het ware, eene plaats van ballingschap zyn. En dit kan men niet alleen zeggen van de belangen van byzondere personen, maar vooral het algemeen belang zal daarmede oneindig bevorderd worden. Wanneer de electrische telegraaf tot stand gebragt is, dan bestaat niet de minste bedenking meer, de Indische regering naar Engeland en onder de directe controle van het parlement te brengen; dit zal kunnen geschieden zonder het geringste gevaar voor nadeel by gewigtige en plotselinge gebeurtenissen; de ongelukkige directeur-generaal van financien zal onophoudelyk met vragen om inlichtingen bestormd worden naar den gang der zaken. Indien iemand te Calcutta mishandeld of zelfs gepynigd wordt, maandag zal men er in het Parlement over interpelleren. Indien onder den sluijer van een ondoordringbaar geheim te Calcutta eene geldleening wordt gesloten, binnen 24 uren zal men het aan de beurs te Londen weten, en de minister van kolonien zal verzocht worden, de grondslagen open te leggen, waarop deze operatie begonnen is. Wanneer de Raad van Indië slaapt, in het Parlement zal spoedig een wekker leven genoeg maken, om hem uit den slaap te schudden, en men zal niet meer maanden moeten wachten, om te weten waarom deze of gene eene administrative en regterlyke betrekking te gelyker tyd bekleedt.

De electrische telegraaf tusschen Londen en Calcutta zal een borg wezen voor eene goede en krachtige regering, en het zal dan van ondergeschikt belang worden, of de administratie in Engeland tusschen de kroon en de O. Compagnie verdeeld blyft, of een de eerste geheel en al overgaat en [illegible].

Over het branden van Kalk. Om kalk te branden neemt men gemeenlyk kalksteen en, in landen die aan zee liggen, schelpen.

Alvorens de schelpen te branden moet men ze in zoet water afwasschen, of, op plaatsen ver van de zee gelegen, langen tyd aan de lucht blootgesteld laten liggen, ten einde er [illegible] ... anders de [illegible] behoudt om vocht tot zich te trekken.

Het branden van kalk geschiedt op verschillende wyzen, naar mate men den kalk uit kalksteen of schelpen brandt, en niet minder naar de verschillende brandstof, die men tot branden gebruikt.

In landen, zoo als in Europa, waar men hout gebruikt, wordt de steenkalk gebrand in ovens, welke cylindervormig of eirond van gedaante zyn. Onder in den oven wordt een wulf van groote kalksteenen opgestapeld en daarop kleinere stukken geplaatst, tot dat de oven vol is. Vervolgens legt men door middel van het in den wand des ovens aangebragte stookgat, in de ruimte onder het wulf een houtvuur aan, en onderhoudt dit zoo lang, tot de kalk genoegzaam gebrand is.

Het is eene zaak van veel belang en niet minder moeijelyk juist te bepalen *wanneer* de kalk genoegzaam gebrand is. Eene verstandige regeling van het vuur, hetwelk inzonderheid niet te sterk moet zyn, is hierin zeer aan te bevelen, wordende de kalk genoegzaam gebrand geacht, wanneer een levendig brandende vuurkegel uit den oven te voorschyn komt zonder rook,—als de kalksteenen eene witachtig roode kleur hebben gekregen, en als zy op eens eene belangryke zetting of inkrimping ondergaan.—Door te lang of hevig branden, wordt de kalk *dood gebrand* en ongeschikt om gebluscht te worden. De steenkalk is hier meer aan onderhevig, omdat hy meer aardachtige deelen bevat, welker verbinding met den kalk de voornaamste reden van dit dood branden is.

Het blusschen van den Kalk. De gebrande kalk met water behandeld, geeft de gebluschte kalk. Dit blusschen gaat met opmerkelyke verschynselen gepaard. Wanneer men op gebrande of levendige kalk water giet, springen de stukken uit elkander, en verkrygt men, by de aanwending eener genoegzame, niet te groote hoeveelheid, water, een droog poeder, hetwelk door byvoeging van meer water, tot een deeg kan gebragt worden. By deze bewerking ontwikkelt zich eene groote hoeveelheid warmte, aangezien

het water zich scheikundig met den kalk verbindt en daarby warmte loslaat, die vroeger noodig was om het vloeibaar te houden.

Groote hoeveelheden levende kalk moeten dus zorgvuldig tegen water beveiligd worden, omdat er in het tegenovergestelde geval, door de groote hitte, ligt brand zoude kunnen ontstaan. Meestal acht men het verkiesselyk by het blusschen regenwater of zoet rivierwater te gebruiken, dewyl put- of pompwater doorgaans eenige zoutachtige deelen bevat, die, zoo als reeds hiervoren is opgemaakt, den kalk zouden vatbaar maken, om ligter vocht aan te trekken.

Cement. Onder de kunstcementen is gebrande klei de algemeenste. De grootste moeijelykheid om goed cement te verkrygen, bestaat in het treffen van den juisten graad van hitte by het branden. Iedere soort van klei vereischt eene eigenaardige hitte om cement te vormen, en deze is voornamelyk afhankelyk van de aanwezigheid van *Koolzuren kalk* in de klei. Is er veel kalk in, dan wordt de klei zeer ligt te hard gebrand. Klei, die geen kalk bevat, schynt ongeveer dezelfde hitte noodig te hebben als die, welke vereischt wordt tot het goed gaar bakken van gewone metselsteenen.

Het beste middel om van klei cement te branden, bestaat daarin, dat men van de klei ballen of klompen, van den inhoud eens gewonen metselsteens vormt en deze plaatst in het bovenste gedeelte van een steen- of kalkoven, als de klei slechts eene zachte branding vereischt en anders in afzonderlyke ovens.— Verder zal het er voornamelyk op aankomen, dat men de gebrande kleiballen, alvorens men ze tot poeder male, behoorlyk sortere, daar er altyd eenige te hard en andere te zacht gebrand zyn.—*Overgenomen.*

Broodzetting. Onder de Europesche staten, waar de gezonde begrippen van de leer der staathuishoudkunde nog het minst zyn doorgedrongen, behooren Frankryk en Belgie. Wist men niet dat de oorzaak van dit verschynsel vooral hierin moet worden gezocht, dat beide staten meer fabriekmatige nyverheid bezitten dan handel, en hoe in zoodanige landen de zucht naar bescherming en de afkeer van vryheid altyd bovendryven, men zoude reden hebben zich over die achterlykheid te verwonderen. Immers de uitstekendste geschriften over staathuishoudkunde, welke tot heden het licht zagen, zyn òf in het Fransch vertaald, òf oorspronkelyk in die taal gesteld. Van de werken van Adam Smith, Malthus, Ricardo, Mac Culloch en Stuart Mill bestaan in Frankryk voortreffelyke vertalingen, terwyl Jean Baptiste Say, Rossi, Droz, Horace Say, Michel Chevalier, Bastiat, Charles Dunoyer, Joseph Garnier en zoo vele anderen oorspronkelyk in het Fransch geschreven hebben, of nog schryven. Let men op de schitterende groep van staathuishoudkundigen, welke Frankryk nog op dit oogenblik bezit en weet men tevens, hoeveel invloed die mannen buitenslands uitoefenen, terwyl zy in Frankryk zelf bekend staan als eene kleine, onbeduidende secte, dan zeker kan men daarin op nieuw de waarheid bevestigd vinden, dat groote mannen allerminst in hun eigen vaderland gewaardeerd worden.

Ofschoon natuurlyk alle in het Fransch geschreven werken ook voor Belgie toegankelyk zyn, heeft dat koningryk zelf tot heden slechts weinig beroemde staathuishoudkundigen opgeleverd. En toch onder de Belgen vooral is de behoefte aan de verspreiding van gezonde staathuishoudkundige begrippen byzonder groot, niet alleen omdat het volk omtrent de leer der rykdommen de grofste dwalingen voorstaat, maar ook omdat de regering zelve telkens maatregelen neemt en wetten uitvaardigt, welke de grootste onkunde verraden ten aanzien van de lessen, door die wetenschap gegeven.

Twee mannen van groote talenten, doordrongen van die behoefte, hebben ook dan in den laatsten tyd krachtige pogingen aangewend om in Belgie betere beginselen van staathuishoudkunde te doen zegevieren, te weten de heeren Charles de Brouckère, burgermeester van Brussel, en George de Molinari, hoogleeraar aan het koninklyk Belgisch museum van nyverheid. Laatstgenoemde heeft nog onlangs een tydschrift opgerigt, uitsluitend bestemd om de op dit gebied bestaande volksdwalingen uit te roeijen, en tevens een werkje uitgegeven, dat den titel voert van: *Gemeenzame gesprekken over den graanhandel.*

Dit werkje heeft ten doel om op eene voor elk bevattelyke wyze te betoogen, dat by vryheid van graanhandel betere waarborgen bestaan tegen overdreven duurte dan by bescherming en verbodsbepalingen. De hier bedoelde gesprekken worden gevoerd tusschen drie personen, een staathuishoudkundige, een voorstander van beschermende regten en verbodswetten (prohibitionist) en een man uit de volksklasse, die aan het oproer een werkdadig aandeel genomen en by menig graanhandelaar de glazen heeft ingeslagen. De heer de Molinari noemt dien man dan ook maar kort weg den oproermaker.

Als proeve van het genoemde werkje, wenschen wy hier een van deze gesprekken mede te deelen en wel een gesprek dat betrekking heeft op de broodzetting.

Het luid als volgt:

De *Oproermaker*. (Hy komt binnen met een pak brochures onder den arm). Ik heb zoo even een langdurig onderhoud gehad met myn broodbakker, die my omtrent de vrye concurrentie mooije dingen heeft verteld.— Laten ook wy daarover een oogenblik praten.

De *Economist*. En ik dacht dat de bakkers zelven op het intrekken van de broodzetting aandrongen.

De *O.* O neen! zy hadden er wel is waar vroeger om gevraagd, maar thans zyn zy van hunne dwaling teruggekomen, dat de broodzetting in stand moet worden gehouden, zoo wel in hun eigen belang als in dat dergenen, die brood eten.

De *E.* Waarom hebben zy zich dan vroeger over die zetting beklaagd?

De *O.* O! zy beklagen zich nu niet meer. Zy verklaren dat zy op het punt zyn geweest, zich door de staathuishoudkundigen te laten overhalen en hunne slagtoffers te worden.— Maar nu erkennen zy schuld.

De *E.* Wat vragen zy dan?

De *O.* Zy vragen vooreerst, dat het brood voortdurend aan eene zetting onderworpen blyve; ten andere dat het aantal bakkers gestreng beperkt worde tot eene zekere hoeveelheid, even als te Parys en in vele andere steden; dat alleen in den graanhal koorn en meel ten dienste der bakkeryen zal mogen worden aangekocht; dat men aan de elders woonachtige bakkers de vryheid ontneme hun brood binnen de stad te verkoopen, of althans dat men het van buiten ingevoerde brood belaste; dat de verkoop van brood uit de tweede hand (de slytery) verboden worde; dat men het minimum van de opbrengst der broodbereiding vermeerdere; eindelyk dat de bakkers eene commissie benoemen, ten einde hunne belangen voor te staan, en dat de commissarissen de bevoegdheid erlangen de woningen binnen te treden van de personen, die verdacht worden gehouden van in stryd met de verordeningen brood te verkoopen.

Ziedaar.

De *E.* En wat dunkt u van dit schoone ontwerp?

De *O.* Zeker, tegen sommige bepalingen van ondergeschikt belang kan men gegronde bedenkingen aanvoeren. Maar alles te zamen genomen en in zyn geheel is toch het stelsel, dat de bakkers voorstaan, te verkiezen boven de ongeregelde en teugellooze concurrentie. Ach, waarom niet de geheele nyverheid aan wettelyke regelen gebonden!

De *E.* Zulke wettelyke regelen hebben er bestaan, byna geheel overeenkomende met die, welke thans worden voorgesteld.

De *O.* Wanneer dan?

De *E.* In de middeneeuwen. Want uwe bakkers munten juist niet uit door de nieuwheid van hunne vindingen. Hun voorstel is geschoeid op de leest, ja een daguerreotype van de organisatie der oude gilden.

De *P.* Het is er misschien des te beter om.

De *E.* En hoe komt het dan, dat die oude organisatie van de nyverheid onder de algemeene toejuiching is omver gehaald?

De *P.* De mensch is zoo onstandvastig.

De *E.* En hoe komt het dan, dat de nyverheid eerst toen weder eenige vorderingen heeft gemaakt, toen hare wettelyke organisatie had opgehouden te bestaan?

De *P.* Ja, wie kan alles verklaren!

De *E.* Welnu, ik zal u in die verklaring te hulp komen. De reden is deze, dat de overoude organisatie, welke de bakkers wel ten hunnen voordeele in het leven zouden willen terugroepen, alle lust tot arbeid smoorde; dat elk pogen om verbeteringen in te voeren tegenhield; dat zy niets anders in hare bescherming nam dan de zorgeloosheid en de luiheid. Wilt gy er een bewys van? Ik wed dat de bakkers het u zelven zullen leveren. Hebt gy hunne brochures gelezen?

De *O.* Zoo op het oogenblik.

De *E.* Welnu, antwoord my dan. Waarom vragen de bakkers dat men hun aantal beperke?

De *O.* Omdat zy vreezen, dat de grenzelooze, aan regel noch tucht gebonden concurrentie hun in het verderf zal storten. Men is thans bezig met door middel van aandeelen bakkeryen tot stand te brengen, welke op eene groote schaal zullen worden ingerigt. De bakkers zyn stellig overtuigd dat die bakkeryen met hunne mechanische broodkneders zich niet zullen kunnen staande houden.

De *E.* Waarop berust die overtuiging?

De *O.* Vooreerst hierop, dat de mechanische broodkneders nimmer op behoorlyke wyze zullen kunnen vervangen de handen....

De *E.*.. of de voeten.

De *P.* Och kom!

De *E.* Dit is toch maar de oude wyze van handelen, welke men eerbiedwaardig noemt, en die men wil verdedigen tegen de invoering van het mechanische broodkneden.

De *O.* Vervolgens meenen de bakkers, dat de maatschappyen by aandeelen aan een inwendig gebrek lyden, 't welk onvermydelyk hare vernietiging ten gevolge moet hebben.

De *E.* Wanneer dit zoo is, wat vreezen zy dan? Waarom vragen zy bescherming tegen eene concurrentie, welke de kiem van haar verval in zich zelve ronddraagt? Een van beiden toch, of de bakkers vervaardigen het brood goedkooper en beter dan de bakkeryen by aandeelen het zouden kunnen doen, of het brood dat zy leveren is duurder en slechter. In het eerste geval behoeven zy tegen de concurrentie van de maatschappyen by aandeelen niet beschermd te worden. Zy zullen dan die bescherming reeds vinden in den lagen prys en in de goede hoedanigheid van hunne koopwaar.

In het tweede geval, dat is te zeggen wanneer nieuwe bakkeryen goedkooper en beter werken dan de oude, waarom zoude men dan hare oprigting tegenhouden? waarom zoude men dan de verbruikers verpligten zich op den duur met brood te voeden, dat op onvoldoende wyze en tegen te hoogen prys bereid wordt? Zoude eene dergelyke wyze van handelen niet volkomen hierop nederkomen, dat men, om de bakkers genoegen te doen, aan de verbruikers eene belasting oplegde, gelykstaande met de bezuiniging, welke zy in de broodbereiding naar de nieuwe methode vinden zouden?

De *O.* Inderdaad, dit is zoo.

De *E.* En die belasting, waarvoor zou zy dienen? Om de verbetering van de broodbereiding onmogelyk te maken. Wat zoude zy beschermen? De zorgeloosheid en de luiheid der bakkers. Ziedaar het eerste punt, nemen wy nu een ander.

Waarom vragen de bakkers dat men den verkoop verbiede van het brood dat buiten de stad vervaardigd is, of althans dat men dit brood aan eene byzondere belasting onderwerpe?

De *O.* Ziehier de redenen, zoo als zy die zelven opgeven.

"Tegenwoordig—zeggen zy—genieten de bakkers uit de voorsteden boven ons het blykbare en stellige voordeel van het lager bedrag der huren, der plaatselyke accynsen en der patenten. Een van beiden dus: of zy verkoopen, hetzy aan den verbruiker hetzy aan den broodslyter, beneden het tarief en tegen lageren prys, of wel zy erlangen grootere winsten, indien zy tegen denzelfden prys verkoopen. In het een en ander geval kan eene dergelyke wyze van handelen geene eerlyke concurrentie heeten, welke door de gemeentelyke overheid bestendigd dient te worden.

"Het eenige middel, waardoor men een juist evenwigt zou kunnen stellen tusschen de bakkers in de stad en hen die daar buiten wonen, bestaat hierin, dat men deze laatste verpligte tot de betaling van een invoerregt, welks cyfer het ons niet past te bepalen en dat zou kunnen opwegen tegen de zoo even genoemde voordeelen."

Ik moet bekennen dat deze redenering my voorkomt juist te zyn.

De *E.* Noemt gy die redenering juist? Veroorloof my dan dat ik u eene enkele vraag doe. Vindt men in de voorsteden ook geene kleermakers, schoenmakers, modemaaksters, naaisters, waschvrouwen, die voor de stad werken?

De *O.* Wel zeer zeker vindt men die daar.

De *E.* Welnu, al die mannelyke en vrouwelyke werklieden betalen in de voorsteden eveneens minder hooge huur dan hunne concurrenten die binnen de stad wonen. Het zou dus billyk zyn ook die personen te beletten eene onevenredige concurrentie uit te oefenen. Het zoude billyk zyn hunne producten en hen zelven by het binnenkomen in de stad te belasten, op zoodanige wyze, dat de onevenredigheid, waarover zich de bakkers beklagen, ophield te bestaan. Ja ik ga nog verder. Aangezien er wyken en straten bestaan, waar de huren oneindig duurder zyn dan elders in de stad, zoude het niet minder billyk zyn dat men binnen in de stad grenskantoren oprigtte, ten einde de kooplieden en ambachtslieden uit sommige wyken en straten tegen de anderen te beschermen.

De P. Welke eene dwaasheid!

De E. Volstrekt geene dwaasheid. Ik doe niet anders dan het beginsel waarop de bakkers zich beroepen meer algemeen toe te passen. Immers datgene wat in hun belang billyk en regtvaardig wordt geoordeeld, behoort dit niet eveneens en te gelyker tyd gedaan te worden voor alle andere ambachtslieden? Waarom hen alleen te beschermen? Ziedaar dan heel wat tollen en tolgaarders. Wat een heerlyke tyd voor de commiesen!

(Het vervolg hierna.)

OPROEPING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 February 1856.

VAN den Heer Consul te Laguayra alhier ontvangen zynde rekening van de nalatenschap van Antonio Nelsen aldaar overleden op den 26 October 1855, zoo wordt namens het bestuur aan belanghebbenden kennis gegeven dat die rekening ter inzage ligt op de Koloniale Secretary dezer kolonie.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 February 1856.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 23 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet $11\frac{3}{4}$ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

DE Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, by beschikking in dato 15 February 1856 No. 98, bepaald hebbende, dat de Steen-Ezels te Bonaire, in den vervolge tegen den verminderden prys van *f* 10.—per stuk te verkrygen zullen zyn, zonder onderscheid van het getal dat te gelyk aangekocht zal worden, en onder verpligting aan de zyde der koopers om de Ezels dadelyk in ontvangst te nemen te Bonaire, alwaar de levering geschiedt, zoo wordt zulks by deze ter kennisse van belanghebbenden gebragt.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

TEN verkoop te Bonaire disponibel zynde: 2 ongetemde Paarden en 600 Ezels, (tegen den verminderden prys van *f* 10), zoo wordt zulks by deze ter kennis gebragt van belanghebbenden, die zich vervoegen kunnen ter bovengemelde Administratie.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop by aanneemelyke aanbieding van meer of min 8000 *lb. roodverwhout, afkomstig van het eiland Bonaire* en te bezigtigen in 'sLands Magazyn alhier.

Degenen, die daarin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten van inschryving ter opgemelde Administratie te vervoegen, alwaar de biljetten zullen worden aangenomen op aanstaanden Woensdag, den 20 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

Wordende de belanghebbenden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BY het bestuur van Bonaire benoodigd zynde eene hoeveelheid van meer of min 400 *schepels mais, gaaf en goed, aldaar te leveren uiterlyk op Zaturdag, den 23 dezer,* zoo zal de leverancie daarvan worden verleend aan dengene, die de aannemelykste aanbieding doet, by besloten biljet van inschryving, welke ter Administratie van Financien zal worden aangenomen op aanstaanden Woensdag, den 20 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot; wordende hierby bepaald:

1. dat met het inschryvingsbiljet zal moeten worden overgegeven het monster van de mais, welke men aanbiedt te leveren;
2. dat de inschryvingsbiljetten en monsters, welke met het vallen van het middagschot niet zyn, of worden ingeleverd, niet in aanmerking zullen komen;
3. dat byaldien de te Bonaire geleverd wordende mais, door het bestuur aldaar mogt bevonden worden niet gaaf en goed te zyn, overeenkomstig het goedgekeurde monster, de leverancier zal moeten gedoogen, dat de benoodigde hoeveelheid mais voor zyne rekening worde aangekocht.
4. dat de eenmaal ter administratie van financien ingeleverd zynde biljetten niet zullen kunnen teruggenomen, noch door anderen vervangen worden.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

D. H. Dovale.	John Couriels.
Bernary Dehot.	Louis Sekler.
Isaak M. Dania.	J. Salzedo.
Eduardo A Linares, 2.	E. P. Brandao Jr.
Luis Riveira.	Juan José Mendoza, 2.
Tomas Herman.	Mr. Woode.
Ysabel Moson.	Janeta Befer.
Petronila Lopez.	W. R. v. B. Vandergrip.
J. P. Rib.	de Wede. Ana Catharina Eman.
Antonio Piacel.	
P. Salive.	
Andres De La Nooy.	Cheri Pry.
Isaac Penso.	T. C. Gayen.

Curaçao den 15 February 1856.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, als Consignatarissen van het Amerikaansche Barkschip RIOOT, alhier op den 28 December jl. van Amsterdam aangekomen, zullen op aanstaanden Maandag den 18 dezer, vóór hun pakhuis op de Heeren Straat, voor rekening van wien het moge aangaan, op publieke veiling doen verkoopen, de onderstaande goederen met gemeld barkschip aangebragt, te weten:

N. F. 1 groote mand.
„ 1 dito dito met vyf broodmanden.
„ 4 kisten.
„ 6 blikjes.
„ 1 baal.
„ 70 kistjes.
„ 39 vaatjes.
„ 28 id.
„ 33 worsten.
„ 6 halve vaten.
„ 18 potjes.
„ 4 pakjes stokvisch.
Dovale, 6 kistjes.
„ 1 vaatje.
3 kooijen met 4 Canaries.
Zonder merk 1 vaatje.
B & B 1 kistje.

Curaçao den 15 February 1856.
J. A. JESURUN & ZOON.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 16 February 1856.

Bestuurder de Heer A. F. de Lange.

Commissarissen de Heeren P. I. Beaujon en G. M. Calvo.

GETROUWD:

DAVID A. SENIOR
MET
SARAH COHEN HENRIQUEZ.
Curaçao den 13 February 1856.

OVERLEDEN op heden morgen, in den ouderdom van twee en vyftig jaren en tien maanden, de Heer ROELOF DIRK SCHOONEWOLFF.

Curaçao den 15 February 1856.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*February.*

11 ned. golet Reliance, de Haseth, St. Thom.
„ bark Jane, van der Dys, Bonaire.
13 ven. golet Rosa, Suares, Maracaybo.
14 „ „ Antonis, Torres, Coro.
15 „ „ Victoria, Marques, Cumarebo.
ned. „ Esther, Eskildsen, Adicora.
ven. „ El Coriano, Casseres, Coro.

UITGEKLAARD.—*February.*

8 ned. bark Lombardo, Luidens.
9 „ golet Reneta, Ruiz.
11 „ „ Monte Cristo, Prince.
12 „ „ Esther, Chapman.
13 „ bark Jane, van der Dys.
15 ven. golet Victoria, Marques.
„ „ Antonia, Torres.

Verleden Zaturdag, den 9, is de Koloniale Stoompakketschooner VICE ADMIRAAL RYSS, Kapitein RUSSAM, van St. Thomas aangekomen, echter zonder den brievenzak; de stoompakket van Europa was op den 7 nog niet aangekomen.

De Stoompakketschooner is Maandag, den 11, naar St. Thomas vertrokken met de brievenzakken voor Europa en dat eiland.

Uit alhier, in den loop der week, ontvangene Couranten en brieven van St. Thomas, ontleenen wy het volgende:—

Op Zondag, den 3 dezer, is de HoogEdel Gestrenge Heer R. F. VAN LANSBERGE, benoemd Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, met ZEd. gezin, aan boord van den Nederlandschen Schooner *Amicitia*, Kapitein *Groos*, te St. Thomas aangekomen, met aan Zyne hooge publieke betrekking verschuldigde eerbewyzen ontvangen en door de authoriteiten en ingezetenen van dat eiland, zeer vriendelyk en luisterryk onthaald geworden. De Heer VAN LANSBERGE zou den 8 van daar vertrekken en de onderhoorige eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba, aandoen.

Volgens de St. Thomas Courant van den 6 dezer zou de Heer VAN LANSBERGE op St. Thomas terug keeren en van daar naar dit eiland vertrekken. Dit is niet waarschynlyk.

Te St. Thomas waren van Porto Rico met de stoompakket *Derwent* berigten ontvangen, loopende van de havens aan den noordkant van het eiland tot den 28 en van de havens aan den zuidkant tot den 30 Jan. De districten *Guayama, Ponce, Mayaguez* en *Aguadilla*, gelegen aan den zuid en westkant, bleven nog gelukkig gespaard van het bezoek der verschrikkelyke ziekte, de Cholera. De planters hadden van de gunstige gesteldheid van het weder gebruik gemaakt, om het suikerriet te snyden en te malen. Van dien kant kan men dus een voordeeligen suikeroogst verwachten. De prys van de suiker werd genoteerd tegen $ $4\frac{3}{4}$ en de koffy tegen $ $12\frac{3}{4}$.

De St. Thomas Courant van den 2 dezer bevat eene lyst der steden en dorpen van Porto Rico, die door de Cholera zyn bezocht, en van derzelver sterfgevallen sedert derzelver eerste verschyning te Naguabo op den 11 November tot den 21 January jl.

Te Naguabo met eene bevolking van 9,513 zielen telde men 761 ziekte en 440 sterfgevallen; Caguas met eene bevolking van 8,463 zielen, van den 19 Nov., 1554 ziekte en 764 sterfgevallen; Fajardo 5,530 zielen, van den 24 November 630 ziekte en 264 sterfgevallen; San Juan, de hoofdstad, 18,000 zielen, van den 7 December, 1376 ziekte en 370 sterfgevallen; Arecibo, 15,342 zielen, van den 31 December 1302 ziekte en 1015 sterfgevallen. Truxillo Bajo, Louisa, Aguas Buenas met ruim 5000 zielen bevolking telden van de laatste dagen van November meer dan 600 ziekte en meer dan 200 sterfgevallen; Bayamon 7105 zielen, 522 ziekte en 221 sterfgevallen.

Uit Fajardo was de Cholera reeds geweken.

Naar luid van alhier ontvangene brieven van Coro van den 6 dezer, vernemen wy dat de Cholera nog heerschende was te Arenales, ongeveer 6 mylen van Carora, welke is gelegen aan de grensscheiding van Coro. Men meldt er by dat de ziekte de rigting naar de binnenlanden heeft genomen.

Wy vernemen echter dat door een passagier met een der vaartuigen van Coro brieven van Carora van den 30 January zyn ontvangen, waarin gemeld wordt dat de Cholera zich den 25 der jongstverloopene maand te Carora heeft geopenbaard.

In *La Gaceta de Coro* van den 1 dezer vindt men drie verklaringen voor de autoriteiten van Coro afgelegd op den 29 January jl. door personen, die den 13 dier maand van Carora vertrokken waren, luidende dat deze plaats nog verschoond bleef van de ziekte, doch dat zy aldaar vernomen hadden dat Barquisimeto, Quibor, Tocuyo en Arenales er door waren aangetast en dat in de eerstgenoemde stad eene groote sterfte plaats had.

Deze verklaringen zyn afgenomen, omdat op den 21 January het gerucht in omloop was, dat de Cholera zich in Carora had vertoond.

WIE, WAT, EN WAAROM?
OF
EENIGE DAADZAKEN IN HET BELANG DER ZIEKEN.

Hebben onze lezers ooit van Professor Holloway gehoord? Ongetwyfeld hebben zy van hem gehoord even als van *Humboldt*, *Arago*, *Oersted*, *Silliman*, *Agassiz* en andere befaamde geleerden. Hebben zy zich echter ooit afgevraagd wie en wat hy is? Indien zy hieromtrent geene bepaalde inlichting hebben, zullen wy trachten hen die te geven. De Professor is een landgenoot van Harvey, Hunter, Abernethy en andere *illuminati* in het vak der geneeskunde. Ziedaar het *wie*, en nu het *wat*. Hy is onder de geneeskundigen wat *Clay*, *Webster* en *Calhoun* waren onder de staatslieden, wat *Washington*, geëerbiedigde naam! was onder de vrienden van het vaderland en veldheeren, wat *Shakespere* was onder de tooneeldichters, en *Irving* en *Chalmers* waren onder de predikers, namelyk de grootste van zyne eeuw en onder zyne ambtgenooten. Zyne vermaardheid is door het schild van het vooroordeel heen gedrongen en heeft de hinderpalen der kwaadwilligheid overwonnen, en onbetwistbaar staat hy vast, de *Medische Colossus* der wereld. Ziedaar het *wat.*

Waarom spreken wy hier van hem? Indien onze landgenooten by duizenden te Norfolk en Portsmouth aan de gele koorts stierven en wy hadden hooren gewagen van een middel, dat de voortgang der ziekte konde stuiten en de verwoesting tegengaan, en wy hadden dan verzuimd hetzelve bekend te maken, wat zouden wy verdienen? Voorzeker eene voorbeeldige straf door de Lynch wet. Want, zoo er een pligt is, die boven alle anderen moet worden betracht, dan is het voorzeker deze, "de zieken in hunnen nood by te staan en alle middelen aan te wenden, om hen de gezondheid terug te geven." Om deze reden spreken wy van Professor *Holloway*. Ziedaar ons antwoord op *het waarom.*

Jaren geleden, toen de Professor veel jonger was, dan hy thans is, werd zyne aandacht getrokken op het groote verschil tusschen de kuren door de geneesheeren volbragt en die, welke zy ondernamen. Hy merkte op dat zy niet eenmaal van de twintig gevallen slaagden. Het kwam hem voor, dat de geneeskunde niet verdiende eene wetenschap genoemd te worden, of dat zy al leen van het toeval afhing, en daardoor bepaald nadeelig voor het menschdom was, of dat de geneesheeren de ware geneeskunde niet verstonden. Door zich op de studie der natuurkunde van den mensch toeteleggen en de oorzaak der ziekten kennende, begreep hy waarom de geneesheeren er niet in slaagden, en hy deed eene ontdekking, die zynen naam vereeuwigen zal. Om eene ziekte te genezen werd zy door de doctoren plaatselyk behandeld. Waren de nieren aangedaan, of de lever, of de maag, of de longen; terstond wordt door hen iets voor de nieren, lever, long, of maag, voorgeschreven, niet begrypende dat het kwaad in het bloed zat, dat met deszelfs levengevende stroom deze deelen voedsel gaf en dat, om de oorzaak der ziekte weg te nemen, die levensstroom gezuiverd en de rest aan de natuur overgelaten moest worden. Ziedaar het geheim, het gelukkig welslagen van Holloway in alle deelen der wereld. Hy zuivert het bloed en de gezondheid volgt er van zelve op.

Dat ieder zieke, die zonder baat "veel van vele geneesheeren heeft doorgestaan," acht geve op deze onze woorden, en de *Pillen van Holloway* beproeve, zoo zyne ziekte inwendig is, of de *Zalf van Holloway* zoo hy aan wonden en zweren lydende is.— Hy zal ons voor onze raadgeving dank weten en zich verheugen in de komst van den Professor in dit land en in de vestiging te Nieuw York van een Etablissement, hetwelk weldra met zyne verbazende inrigting te Londen zal kunnen wedyveren.—*U. States Journal.*

DE ondergeteekende maakt hierby aan de belanghebbenden bekend: dat de betalingslysten over de verloopene maand January by hem liggen tot het ontvangen der civile tractementen, pensioenen en gratificatiën, en de ondergeteekende tot de uitbetaling dier tractementen, enz. ten zynen kantore zal vaceren van af den 11 tot ultimo dezer maand, van des morgens negen tot des namiddags te twee ure, zullende na laatstgemelden datum, de voormelde betalingslysten met de daarop als dan nog onbetaalde bedragen, aan de Administratie van Financien worden afgegeven.

Curaçao den 8 February 1856.
De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende ambtenaar waarschuwt hierby allen, die het mogt aan gaan, om den slaaf WILLINGTON, het eigendom des Heeren A. M. P. VAN DEN WALL ARNEMANN, op eenigerlei wyze in zyne voortvlugtigheid behulpzaam te zyn.

Curaçao den 1 February 1856.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

OP verzoek van den Heer DAVID DEL VALLE HENRIQUEZ, Eigenaar van de Plantaadje "GROOT PISCADERA, interdiceert de ondergeteekende ambtenaar allen en eenen iegenlyken, te paard, te voet, per ezel of met eenig voertuig te passeren door het stuk gronds, in de wandeling bekend onder den naam van TAKITAKI," een gedeelte van den hierboven genoemden tuin;

Zullende hy allen, die strydig met deze waarschuwing mogten handelen na den 15 dezer maand, overeenkomstig art. 2, 3 of 4 der publicatie, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, buren gerucht en schennis van het huisregt, dd. 17 January 1833, daaromtrent in regten betrekken.

De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.
Curaçao den 8 February 1856.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekenden maken hierby, voor de laatste maal, aan hunne Debiteuren bekend, dat al hunne, op den 1 der aanstaande maand Maart, nog onvoldaan zynde rekeningen geregtelyk zullen ingevorderd worden; dus vertrouwen zy, dat hunne Debiteuren die onaangenaamheden voorkomen zullen door, in den loop dezer maand, het verschuldigde te komen voldoen.

Curaçao den 6 February 1856.
E. EDWARDS & Co.

THE undersigned call upon their Debtors for the last time, to request them to come forward and settle their respective accounts in the course of this month, to prevent the disagreeable measure of judical collection, as all accounts, due on the 1st of March next, will be handed in for that purpose.

Curaçao February 6th 1856.
E. EDWARDS & Co.

OPROEPING
van Debiteuren.

DE ondergeteekenden voornemens zynde binnen korten tyd hunne handelszaken te realiseren, verzoeken hierby al degenen, die hen schuldig zyn, ten spoedigste hunne rekeningen te komen vereffenen, ten einde alle onaangename geregterlyke maatregelen ter invordering, die zonder verdere aanmaning zullen genomen worden, te voorkomen.

Curaçao den 1 February 1856.
F. W. PALM & Co.

OPROEPING
van Debiteuren.

DE ondergeteekenden verzoeken hierby vriendelyk al degenen, die hen over de jaren 1854 en 1855 schuldig zyn, om hunne rekeningen in den loop dezer maand te komen voldoen, ten einde alle onaangenaamheden te vermyden.

Curaçao den 1 February 1856.
I. & M. CAPRILES.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen kort dit eiland te verlaten, roept by deze op al degenen, die hem schuldig zyn, om ten spoedigste betaling te komen doen, en die eenige vorderingen ten zynen laste mogten hebben, om voldoening te komen ontvangen.

Tevens biedt hy eenige drooge goederen en andere artikelen tegen verminderde pryzen á contant te koop aan.

Curaçao den 31 January 1856.
A. SASSO.

Publieke Opveiling.

DE ondergeteekende testamentaire Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen zyner overledene moeder Dew. FREDERIK PIERRE, zal op den 29 February aanstaande, ten zynen huize aan de Overzyde, op publieke veiling doen verkoopen:—

DE PLANTAGIE HATO, ingevolge inventaris by hem ter bezigtiging.

EEN HUIS No. 5 aan de Overzyde Eerste Wyk.

EEN do. No. 6 aan de Overzyde Eerste Wyk.

EEN do. No. 266 aan de Overzyde Vierde Wyk.

EEN do. No. 183 in de Willemstad Derde Wyk.

DERTIG KOPPEN SLAVEN.

EENIG GOUD- EN ZILVERWERK.

VERSCHILLENDE LINNEN EN KATOENEN STOFFEN en DIVERSE MEUBELEN.

Voornoemde plantagie is van heden af aan te bezigtigen.

Curaçao den 1 February 1856.
WM. FR. PIERRE.

TE KOOP
by Ths. Jutting & Abm. De Veer,
aangebragt per de PEGASUS,

GENEVER in roode en groene kelders, Gort in vaatjes van 25 Ned. lb., Rozynen in flesschen, Aardappelen en Uijen in manden, Princessen Bier in halve tonnen en flesschen, Broodzuiker, Gepekelde Worst, Zuurkool, Andyvie en Rolpens in vaatjes, Ossen Tongen, Anchovis in potjes, Seltzer water, Rhyn wyn, Patent en Lynolie in pullen, Groene Verf in vaatjes van 25 Ned. lb., Loodwit in vaatjes van 50 Ned. lb., Zinkwit in vaatjes van 25 Ned. lb., Waskaarsen in kistjes, enz., enz.

Curaçao den 31 January 1856.

TE KOOP
BY
D. A. JESURUN,
HOLLOWAY'S
PILLEN EN ZALF.

De Pillen van Holloway zyn het zekerste geneesmiddel voor Lever en Maagziekten.— De Heer Charles Bingley, te Montego Bay, leed gedurende acht jaren, aan eene hevige leverziekte; de geneesheeren verzekerden hem dat zyn lever gedeeltelyk verteerd was, en dat hy, alleen door eene zeer matige en stille levenswyze, hopen kon nog lang in het land der levenden te blyven. Hy ging naar Engeland, ten einde de beroemdste geneesheeren te raadplegen; daar werd hem door velen dezer heeren hetzelfde gezegd. Door eenen vriend, aan wien Sir Charles in vertrouwen, zynen toestand mededeelde, werd hy aangeraden dadelyk eene proef te nemen met de Pillen van Holloway; hy volgde dezen raad op en het gevolg was, dat hy, na twee maanden met het gebruik dier Pillen te zyn voortgegaan, geheel herstelde en sedert zyne zaken waarneemt in het genot eener volmaakte gezondheid.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a *f* 1.—; van 12 dozyn a *f* 3.—; van 24 dozyn a *f* 4 50; van 64 dozyn a *f* 9.—; van 132 dozyn a *f* 18.—; van 208 dozyn a *f* 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a *f* 1.—; van 3 oncen a *f* 3—; van 6 oncen a *f* 4 50; van 16 oncen a *f* 10.—; van 33 oncen a *f* 18.—; van 52 oncen a *f* 27.—

TE KOOP
by H. C. H. Bergen,

ECHTE PALE BRANDY tegen *f* 10.— per gallon.

Curaçao den 1 February 1856.

TE KOOP
By AUGUST MULLER,
á kontant,

Suprafyn Hollandsch Zwart Heel en Half Laken en Blaauw Heel Laken, Satin de Chinesch, Gort en Azyn in damejeanen, Madera wyn by kisten van 24 flesschen, Cognac by kisten van 12 flesschen, Oude Rum in damejeanen, Ceder en Mahonie hout, Roodmangel Sparren, enz.

TE KOOP
ter dezer Drukkery,
á kontant,

De 1e., 2e., 3e. en ook de 4e. Aflevering van "HET TYDSCHRIFT WEST-INDIE, *Bydragen tot bevordering van de kennis der Nederlandsche West-Indische kolonien,* onder Redactie van de Heeren *H. C. Focke, Ch. Landré, C. A. van Sypesteyn* en *F. A. C. Dumontier* te Suriname."

Men kan ook voor dit Tydschrift by de Uitgevers dezer Courant inteekenen.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.